SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 23/06-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 9. februára 2006 predbežne prerokoval sťažnosť J. B., bytom Ž., vo veci namietaného porušenia jeho práv podľa čl. 1, čl. 4 ods. 2, čl. 36 ods. 1 a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní o jeho podnete z 2. októbra 2005 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť J. B. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. decembra 2005 doručená sťažnosť (zo 14. decembra 2005) J. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie jeho práv podľa čl. 1, čl. 4 ods. 2, čl. 36 ods. 1 a čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd postupom Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v konaní o jeho podnete z 2. októbra 2005.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňala niektoré náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 a § 50 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

K sťažnosti predovšetkým nebolo pripojené splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie sťažovateľa v konaní pred ústavným súdom, tak ako to ustanovuje § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ taktiež nepripojil k sťažnosti podnet z 2. októbra 2005 napriek tomu, že ho v jej texte označil ako dôkaz, na ktorý sa odvoláva. Sťažnosť neobsahovala ani návrh rozhodnutia (petit) vymedzený presne, určito a zrozumiteľne [v súlade s čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“)], teda takým spôsobom, aby mohol byť východiskom pre rozhodnutie ústavného súdu v uvedenej veci (obdobne napr. III. ÚS 17/03, III. ÚS 234/04).

Ústavný súd výzvou z 5. januára 2006 (doručenou sťažovateľovi podľa doručenky 9. januára 2006) upozornil sťažovateľa na náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, ako aj na skutočnosť, že jeho sťažnosť tieto zákonom predpísané náležitosti nespĺňa. Zároveň ho vyzval, aby v lehote 15 dní od doručenia výzvy nedostatky svojej sťažnosti odstránil, pokiaľ nemá byť sťažnosť odmietnutá podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Na výzvu ústavného súdu sťažovateľ v určenej lehote nereagoval, nedostatky sťažnosti v zákonom ustanovených náležitostiach neodstránil a neurobil tak ani do predbežného prerokovania jeho sťažnosti.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje ústavný súd o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a § 50 zákona o ústavnom súde.

Ak ústavný súd poučí sťažovateľa o jeho procesných právach a povinnostiach v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy s cieľom poskytnúť mu plnú možnosť na uplatnenie ústavnej ochrany jeho základných práv a slobôd a poučí sťažovateľa o tom, ako treba opravu alebo doplnenie sťažnosti urobiť, je procesnou povinnosťou sťažovateľa a tiež v jeho záujme výzvu ústavného súdu a pokyny na opravu alebo doplnenie sťažnosti v nej obsiahnuté rešpektovať.

V prípade nerešpektovania uvedenej povinnosti sťažovateľom ústavný súd sťažnosť pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietne pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ napriek jeho výzve a podrobnému poučeniu nedoplnil svoju sťažnosť v súlade s požiadavkami obsiahnutými v predmetnej výzve ústavného súdu, najmä nepredložil splnomocnenie pre advokáta na jeho zastupovanie v konaní o sťažnosti (§ 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. februára 2006